

**Oponentský posudek diplomové práce Lenky Křišťanové
„Citlivost vůči odmítnutí a její vliv na partnerský vztah“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Praha 2015.**

Autorka ve své práci přibližuje problematiku odmítání v interpersonálních vztazích, zaměřuje se při tom především na partnerské vztahy u dospělé populace.

Teoretická část práce se zaměřuje zejména na zpracování základních teoretických vymezení. Kromě problematiky základních lidských potřeb a zpracování partnerských vztahů se zabývá zejména konceptem odmítnutí (konstrukty, modely, citlivost vůči odmítnutí a její měření a příčiny). Oceňuji snahu vnést strukturu do nesnadné a nejednoznačné terminologie, autorka však v textu poněkud příliš volně zachází s pojmy jako vliv (to ovšem naznačuje zřejmý příčinný vztah, který však není experimentálně doložen). Dala bych zde přednost pojmům jako souvislost apod. Také bych se ráda zeptala autorky, zda zvažovala i jiný možný převod do češtiny než poněkud mechanicky užívaný anglismus „romantický vztah“. Toto sousloví je v anglosaském kontextu spíše popisného charakteru, v českém jazyce naproti tomu naznačuje spíše hodnocení určité kvality vztahu.

Empirická část práce si klade otázku, resp. pracuje s předpokladem, že citlivost vůči odmítnutí bude korespondovat s vnímanou kvalitou partnerského vztahu (zde míněna jeho životnost, intimita, vášeň, péče, spokojenost, konflikty, závazek atp.). Autorka pracuje s poměrně velmi rozsáhlým vzorkem téměř 300 osob (148 párů). Jako výzkumné metody zvolila Škálu citlivosti vůči odmítnutí a Formulář hodnocení vztahu. Zde oceňuji zejména pečlivé převedení výzkumné metody do češtiny. Vzorek osob, s nimiž autorka pracuje, je velmi detailně doložen v grafech a tabulkách. Stejně pečlivě je doloženo i zpracování a průběžná analýza výsledků.

Diskuse (zde ne úplně typicky propojená s interpretací) podrobně rozebírá možné limity výzkumu a strukturuje některá jeho omezení. Použité metody jsou pečlivě doloženy v přílohách práce. Literatura, z níž autorka vychází, je neobyčejně bohatá. Jazyk práce je pouze příležitostně ovlivněn převažujícími anglickými teoretickými odkazy (opakovaně ne zcela šťastně tvořené stupňování českých přídavných jmen).

Uvítala bych, kdyby autorka DP v ústní prezentaci zmínila, zda má na mysli nějaké konkrétní praktické využití získaných výzkumných poznatků (např. v práci s rodiči a vrstevníky dětí a dospívajících nebo v oblasti partnerské a rodinné terapie).

Závěrem přes dílčí připomínky plně doporučuji, aby se předložená diplomová práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK, a navrhuji hodnocení mezi výborně a velmi dobře v závislosti na průběhu ústní obhajoby.

Praha 27.4.2015

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.